

Sylabus na rok akademicki 2016/2017

Opis przedmiotu kształcenia

Nazwa modułu/przedmiotu	Fizjologia wyższych funkcji mózgowych	Grupa szczegółowych efektów kształcenia	
		Kod grupy	Nazwa grupy
		B	Naukowe Podstawy Medycyny
		D	Nauki behawioralne i społeczne z elementami profesjonalizmu
		E	Nauki kliniczne niezabiegowe
Wydział	Lekarski		
Kierunek studiów	lekarski		
Specjalności	Nie dotyczy		
Poziom studiów	jednolite magisterskie X* I stopnia ☐ II stopnia ☐ III stopnia ☐ podyplomowe ☐		
Forma studiów	X stacjonarne X niestacjonarne		
Rok studiów	II-III	Semestr studiów:	☐ zimowy X letni
Typ przedmiotu	☐ obowiązkowy ☐ ograniczonego wyboru X wolny wybór/ fakultatywny		
Rodzaj przedmiotu	☐ kierunkowy X podstawowy		
Język wykładowy	X polski ☐ angielski ☐ inny		

* zaznaczyć odpowiednio, zamieniając na X

Liczba godzin

Forma kształcenia

Jednostka realizująca przedmiot	Wykłady (WY)	Seminaria (SE)	Ćwiczenia audytoryjne (CA)	Ćwiczenia kierunkowe - niekliniczne (CN)	Ćwiczenia kliniczne (CK)	Ćwiczenia laboratoryjne (CL)	Ćwiczenia w warunkach symulowanych (CS)	Zajęcia praktyczne przy pacjencie (PP)	Ćwiczenia specjalistyczne - magisterskie (CM)	Lektoraty (LE)	Zajęcia wychowania fizycznego- obowiązkowe (WF)	Praktyki zawodowe (PZ)	Samokształcenie (Czas pracy własnej studenta)	E-learning (EL)
Semestr zimowy:														
Semestr letni														
		10												
Razem w roku: 10														

Cele kształcenia: (max. 6 pozycji)

C1. Zapoznanie z zagadnieniami fizjologii centralnego układu nerwowego.

C2. Przedstawienie procesów fizjologicznych wyższych funkcji mózgowych (pamięć, uczenie się, mowa, emocje).

- C3. Wykształcenie umiejętności wnioskowania i interpretacji wiedzy fizjologicznej.
C4. Umiejętność wykorzystania literatury naukowej do oceny wyższych funkcji mózgowych.
C5. Przedstawienie znaczenia wiedzy fizjologicznej i umiejętność jej zastosowania w praktyce klinicznej.

Macierz efektów kształcenia dla modułu/przedmiotu w odniesieniu do metod weryfikacji zamierzonych efektów kształcenia oraz formy realizacji zajęć:

Numer efektu kształcenia przedmiotowego	Numer efektu kształcenia kierunkowego	Student, który zaliczy moduł/przedmiot wie/umie/potrafi	Metody weryfikacji osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia (formujące i podsumowujące)	Forma zajęć dydaktycznych ** wpisz symbol
W.01	B.W24	Zna podstawy pobudzenia i przewodzenia w układzie nerwowym oraz wyższe czynności nerwowe.	Debata, odpowiedź ustna, prezentacja.	SE
W.02	B.W28	Zna mechanizmy starzenia się organizmu.	Debata.	SE
W.03	B.W34	Zna zasady prowadzenia badań naukowych, obserwacyjnych i doświadczalnych.	Raport, debata.	SE
W.04	D.W17	Zna historię początków medycyny, medycynę najdawniejszych cywilizacji i charakterystyczne cechy medycyny średniowiecznej.	Prezentacja, debata.	SE
W.05	E.W14	Zna i rozumie przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach układu nerwowego, w tym: zespołów otępiennych, a w szczególności choroby Alzheimera.	Prezentacja, debata.	SE
W.06	E.W17	Zna objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach psychicznych, w tym: zaburzeń afektywnych i adaptacyjnych.	Prezentacja, debata	SE
U.01	B.U3	Potrafi wskazać związek między czynnikami zaburzającymi stan równowagi procesów biologicznych a zmianami fizjologicznymi i patofizjologicznymi.	Debata, odpowiedź ustna, prezentacja.	SE
U.02	B.U12	Korzysta z baz danych, w tym internetowych, i wyszukuje potrzebną informację za pomocą dostępnych narzędzi.	Raport, debata	SE
U.04	D.U17	Krytycznie analizuje piśmiennictwo medyczne oraz wyciąga wnioski w oparciu o dostępną literaturę.	Raport, debata Debata	SE SE
U.05	D.U11	Potrafi komunikować się ze współpracownikami zespołu, udzielając konstruktywnej informacji zwrotnej i wsparcia.	Raport, debata	SE
U.06	D.U15	Wykazuje odpowiedzialność za podnoszenie swoich kwalifikacji i przekazywanie wiedzy innym.	Debata	SE

<p>** WY - wykład; SE - seminarium; CA - ćwiczenia audytoryjne; CN - ćwiczenia kierunkowe (niekliniczne); CK - ćwiczenia kliniczne; CL - ćwiczenia laboratoryjne; CM – ćwiczenia specjalistyczne (mgr); CS - ćwiczenia w warunkach symulowanych; LE - lektoraty; zajęcia praktyczne przy pacjencie - PP; WF - zajęcia wychowania fizycznego (obowiązkowe); PZ- praktyki zawodowe; SK – samokształcenie, EL- E-learning.</p>				
<p>Proszę ocenić w skali 1-5 jak powyższe efekty lokuja państwa zajęcia w działach: przekaz wiedzy, umiejętności czy kształtowanie postaw: Wiedza: 4 Umiejętności: 4 Kompetencje społeczne: -</p>				
Nakład pracy studenta (bilans punktów ECTS):				
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie itp.)			Obciążenie studenta (h)	
1. Godziny kontaktowe:			10	
2. Czas pracy własnej studenta (samokształcenie):			3	
Sumaryczne obciążenie pracy studenta			13	
Punkty ECTS za moduł/przedmiotu			0,5	
Uwagi				
<p>Treść zajęć: (proszę wpisać hasłowo tematykę poszczególnych zajęć z podziałem na formę zajęć dydaktycznych, pamiętając, aby przekładała się ona na zamierzone efekty kształcenia)</p>				
<p>Seminaria</p> <p>1. Rodzaje i etapy pamięci. Pamięć krótkotrwała i sposoby jej badania (efekt pierwszeństwa, efekt świeżości i dystraktory). Pamięć operacyjna i jej rola w życiu codziennym przy wykonywaniu bieżących zadań. Rodzaje pamięci długotrwałej: pamięć deklaratywna i proceduralna; różnica między pamięcią emocjonalną a pamięcią o zdarzeniu emocjonalnym. Pamięć permanentna. Rolą hipokampa w konsolidacji pamięci. Mózgowe mechanizmy mowy. Drugi układ sygnalizacyjny, czuciowe i ruchowe ośrodki mowy. Język, jako narzędzie mowy (fonem, sylaba i morfem).</p> <p>2. Wpływ zdolności kognitywnych na czynności intelektualne. Proces uczenia się – rola synaps typu Hebb'a w kodowaniu śladów pamięciowych w strukturach mózgu. Sposoby uczenia się: pamięciowe i przez zrozumienie; sensoryczne – rola układu kary i nagrody; przez naśladownictwo, mimowolne i przez zabawę. Rola procesu uczenia się w adaptacji do środowiska. Badania psychomotoryczne, jako jeden ze sposobów oceny zdolności kognitywnych. Wpływ procesu starzenia się na zdolności kognitywne (zespoły otępienne, zaburzenia mowy).</p> <p>3. Asymetria półkul mózgowych: anatomiczna, biochemiczna i funkcjonalna; specjalizacja półkulowa. Kora mózgu a zachowanie się człowieka. Pęcz mózgu. Różnice między kobietami i mężczyznami w sposobach postrzegania zmysłowego oraz w rozpoznawaniu i ekspresji stanów emocjonalnych i ich wpływ na kontakty międzyludzkie. Wpływ różnych predyspozycji psychicznych kobiet i mężczyzn na widzenie i odczuwanie świata.</p> <p>4. Historia badań nad emocjami od starożytności po czasy współczesne. Szkoła platońska – dusza, jako siedlisko emocji. Seneka i Chryzop – twórcy poznawczej teorii emocji. Filozofia chrześcijan: patrystyka i scholastyka i ich spojrzenie na emocje. Kartezjusz XVII wieczny filozof, który stworzył podstawy współczesnej psychologii. Rozwój badań nad emocjami w epoce oświecenia. Nietzsche i Freud i ich pochwała instynktownych aspektów ludzkiego umysłu. Darwin i początek biologicznych badań afektu. James i Lange – twórcy trzewnej teorii emocji. Cannon, Papez i McLean – twórcy teorii mózgu emocjonalnego. Badania Klüvera i Bucy'ego. Nauta i jego koncepcja kręgu limbiczno-śródmózgowiowego.</p> <p>5. Powiązanie układu limbicznego z czynnościami popędowo – emocjonalnymi. Poznawczo – adaptacyjna rola emocji. Próby klasyfikacji stanów emocjonalnych. Wpływ emocji pozytywnych i negatywnych na sposób postrzegania świata zewnętrznego. Teoria pierwotności poznania a zjawisko torowania afektywnego. Adaptacyjna rola emocji pozytywnych – zmiana charakterystycznych stylów myślenia i działania; działania spontaniczne. Teoria pozytywnej emocjonalności Barbary Fredrickson. Adaptacyjna rola emocji negatywnych, jako sposób na przetrwanie w niekorzystnych warunkach i rozładowanie stanów frustracyjnych.</p> <p>6. Zaburzenia osobowości – wampiryzm emocjonalny. Typy osobowości i odmiany emocjonalnych wampirów – bezwzględny tyran, społeczny hedonista, samolubny narcyz i męczący paranoik. Jak ich rozpoznawać i jakie strategie obronne zastosować w obcowaniu z emocjonalnymi wampirami. Klinika stanów emocjonalnych (depresja, mania, zaburzenia lękowe). Rozpoznawanie zaburzeń emocjonalnych. Psychoterapia, jako metoda z wyboru – terapia poznawczo – behawioralna. Elementy poznawcze: rozpoznawanie sytuacji wywołujących lęk i nauka radzenia sobie z sytuacją lękową. Elementy behawioralne: techniki relaksacyjne (trening autogenny, ćwiczenia oddechowe) i trening behawioralny (stopniowa ekspozycja na sytuacje lękowe, desensytyzacja).</p>				

Literatura podstawowa: (wymienić wg istotności, nie więcej niż 3 pozycje)	
1. S.J. Konturek (red.). Fizjologia człowieka. Podręcznik dla studentów medycyny. Urban & Partner 2007.	
2. Traczyk W.Z., Trzebski A.: Fizjologia człowieka z elementami fizjologii stosowanej i klinicznej. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2001.	
Literatura uzupełniająca i inne pomoce: (nie więcej niż 3 pozycje)	
1. P. Ekman, R. J. Davidson (red.). Natura emocji. GWP, Gdańsk 1998.	
2. Kucharska – Pietura K., Klimkowski M.: Kliniczne aspekty emocji w zdrowym i chorym mózgu. Wydawnictwo Medyczne Grupa Ekonom S. C., Kraków 2002.	
3. Górska T., Grabowska A., Zagrodzka J.: Mózg a zachowanie.. PWN, Warszawa 2005.	
Wymagania dotyczące pomocy dydaktycznych: (np. laboratorium, rzutnik multimedialny, inne...)	
Pracownia komputerowa, rzutnik multimedialny, rzutnik światła dziennego.	
Warunki wstępne: (minimalne warunki, jakie powinien student spełnić przed przystąpieniem do modułu/przedmiotu)	
Podstawowa wiedza z fizjologii układu nerwowego.	
Warunki uzyskania zaliczenia przedmiotu: (określić formę i warunki zaliczenia zajęć wchodzących w zakres modułu/przedmiotu, zasady dopuszczenia do egzaminu końcowego teoretycznego i/lub praktycznego, jego formę oraz wymagania jakie student powinien spełnić by go zdać, a także kryteria na poszczególne oceny)	
Zaliczenie zajęć na podstawie: aktywnego udziału w seminariach, udziału w debatach, przygotowania prezentacji, udziału w projektach grupowych.	
Ocena:	Kryteria oceny: (tylko dla przedmiotów/modułów kończących się egzaminem,)
Bardzo dobra (5,0)	
Ponad dobra (4,5)	
Dobra (4,0)	
Dość dobra (3,5)	
Dostateczna (3,0)	

Nazwa i adres jednostki prowadzącej moduł/przedmiot, kontakt: tel. i adres email:

Katedra i Zakład Fizjologii UMed, 50-368 Wrocław, ul. Chałubińskiego 10

Tel. 71 7841422, e-mail: aneta.jajko@umed.wroc.pl

Koordinator / Osoba odpowiedzialna za moduł/przedmiot, kontakt: tel. i adres email:

Dr hab. n. med. Anna Janocha

Tel. 71 7841433, e-mail: anna.janocha@umed.wroc.pl

Wykaz osób prowadzących poszczególne zajęcia: Imię i Nazwisko, stopień/tytuł naukowy lub zawodowy, dziedzina naukowa, wykonywany zawód, forma prowadzenia zajęć .

Anna Janocha, dr hab. n. med.; fizjologia, patofizjologia; lekarz; seminaρια.

Data opracowania sylabusu

15.06.2016.

Sylabus opracował(a)
Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
KATEDRA I ZAKŁAD FIZJOLOGII

dr hab. Anna Janocha

Podpis Kierownika jednostki prowadzącej zajęcia

Podpis Dziekana właściwego wydziału

prof. dr hab. Małgorzata Sobieszkańska

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
KATEDRA I ZAKŁAD FIZJOLOGII

prof. dr hab. Beata Ponikowska